ARIPI ROMÂNEȘTI



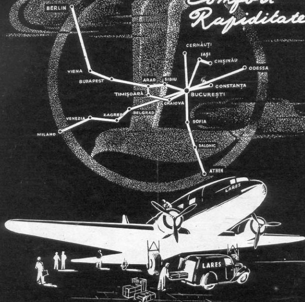
Director: Comandor aviat
AL. DEMETRESC

CĂPITANUL AVIATOR DAN VIZANTI, AS CU
LIBERATOARE DOBORÂTE ȘI COMANDANTU
UNUI EROIC GRUP DE VÂNĂTOARE, „COM
NICĂ" MASCOTEI UNITĂȚII VICTORIA ZILE

15 IUNIE 1944
ANUL III. Nr. 65

LEI 20

LINII AERIENE
INTERNE și
INTERNAȚIONALE



LARES

LINIILE AERIENE ROMÂNE EXPLOATATE CU STATUL

Soc. Națională de Editură și Arte Grafice „DACIA TRAIANĂ", București, Str. Sărindar, 5-6-7, înmatriculată sub Nr. 156/942 la Reg. Of. Com. București, — Tipărită în ziua de 15 Iunie 1944.

65 (3) (951) 951

22 IUNIE!

1941 - 1944

„Murim mai bine în lupte, cu glorie deplină
„Decât să fim sclavi iarăși, în vechiul nost' pământ!
(ANDREI MUREȘEANU)

Se împlinesc — la 22 Iunie a. c. — trei ani de când armata României se află în luptă contra inamicului dela Răsărit.

Trei ani, de când ostașii noștri poartă războiul crâncen al desrobirii, sângerând pentru existența și dreptul la o viață liberă a Patriei și a poporului românesc, așa cum ne-a fost lăsată moștenire de către sacrificiile și nenumăratele lupte ale înaintașilor noștri!

Aliați cu singurul popor care ne poate ajuta; părăsiți cu mult înainte, de către toți aceia cari ne „garantase" independența și integritatea teritorială — dar cari, în schimb doi ani mai târziu n'au pregetat să se năpustească cu furie și cruzime asupra orașelor și populației pașnice ale țării — armata română a pornit în cea mai grea bătălie cu tot sufletul, cu toată nădejdea și cu toată credința în dreptatea cauzei românești!

Străbătând — într'un minunat avânt și într'o strânsă camaraderie cu strălucita armată germană — enormele spații cuprinse între Prut și Volga, ostașii noștri au ținut la adăpost de ororile războiului cuprinsul țării, s'au acoperit — prin jertfa și vitejia lor — de o glorie și de un renume de netăgăduit, datorită căreia România este încăodată îndreptățită să privească cu toată încrederea viitorul ei.

Dacă astăzi — datorită unor împrejurări trecător favorabile inamicului — lupta se dă din nou pe teritoriul țării noastre, aceasta nu înseamnă că vitejia ostașilor noștri s'a micșorat și nici că sacrificiile lor au fost inutile. Războiul nu s'a terminat încă. Și în alte războaie teritoriul țării noastre a fost în bună parte ocupat — copleșit provizoriu de numărul și avantagiile inamicului — fără ca prin aceasta România să fi fost învinsă, îngenunchiată și nici poporul românesc robit!

Fără îndoială că lupta pe care o purtăm acum — în acest al 4-lea an de războiu — este deosebit de grea. ***Ea este însă atât de hotăritoare pentru destinul neamului românesc, încât nu mai este astăzi nimănui îngăduit să aibă alt gând sau să-și irosească energia, decât luptând până la sacrificiu, așa cum o fac bravii noștri ostași, sau muncind cinstit, cu sârg, pentru susținerea Patriei și a celor ce se dăruiesc ei! Numai astfel vom putea realiza existența noastră ca popor liber; numai așa vom învinge ceasurile grele câștigând acest drept sacru, oricât ne-ar năpădi astăzi puhoiul inamic și oricât ar sbura pe deasupra capetelor noastre — ucigându-ne copiii, mamele și părinții — avioanele „liberatoare" anglo-nordamericane.***

AL. DEMETRESCU

SUB

LT. AVIATOR GH. POSTEUCĂ

Locotenentul aviator Gh. Posteucă vine din Țara Bucovinei. Din Țara'n care hulește vifornița, doinesc fagii și au înmărmurit clopotele... Din Țara'n care colbul învăluie sfintele amintiri ale începuturilor românești...

Din Țara vrerii noastre.

Masiv — plin de voie bună, irumpând de sănătate, de optimism, totdeauna plin de voie bună — Lt. av. Gh. Posteucă iubește paradoxele.

Cuvintele lui sunt balsam de'ncredere uneori — după cum altă dată sunt parcă umbrite de tristețile ce răsar de dincolo de noi...

Îi râd ochii când se uită spre cer — dar iubește pământul gras, pământul negru...

Flueră vieții și, totuși, se teme de ea...

Militar desăvârșit — cu un spirit de echipă, blazon al tinereții — el este, atunci când porțile odihnei se deschid, haiduc al vinului, prinț al frumosului feminin.

Nu l-a înspăimântat până acum nimic...

Nici încercările prin care a trecut — în timp și'n Rusia — generația lui și nici măcar gloria.

Cu 104 găuri în avion, el însuși de trei ori rănit — având peste două sute de misiuni în Est — angajând lupta chiar când adversarul era de cinci ori mai numeros — ca la Bolgrad, Bulgărica — Comandantul Escadrilei Y pe pieptul căruia s'au întrunit cele mai înalte ordine militare române și germane a rămas acelaș.

— Emoții? Nu le cunosc! După cum nu știu cum se pierde conștiința ori vederea la picaje.

Lupt!

Lupt pentru pământul nostru, pentru cerul nostru, pentru viitorul nostru...

Și atunci emoțiile mor 'nainte de a se naște...

Acesta-i Lt. Posteucă.

Cât este de „darnic" în ceeace-l privește, cât luptă cu „gardă deschisă" individual — atât este de grijuliu pentru formația lui.

Mi-a fost dat să ascult în cască luptele aeriene din ultima vreme — „să văd" cum își purta ca un uliu formația — cum o ferea de focul inamic pentru a o arunca, la momentul oportun, trăznete peste avioanele teroriste nord-americane.

Treizeci și trei sunt avioanele patru-motoare doborîte de escadrila sa — și partea leului, șase — fac parte din trofeele personale ale locotenentului Posteucă.

Camarad bun, șef desăvârșit, el este iubit de șefii lui, de camarazii lui, de ostașii lui.

Toți văd în el ceiace și este mai înainte de orice: un luptător adevărat.

EUGENIU V. HARALAMBIE

A început din nou să ne surâdă soarele.

De atâta amar de vreme ne încearcă zile aspre. S'a năpustit vijelia și peste țara noastră. Brațe spre cer, morile de vânt basarabene și-au frânt aripile sub vifornița de foc și troițe moldovene au îngenunchiat sub paragina durerii, cu fruntea lui Hrist pe urme de șenile, venite de acolo de unde barbarii au năvălit spre noi de atâtea ori, pe cai, nu cu motoare. Motoarele civilizației au desțelenit ura străveche a pustiului răsăritean împotriva Europei și acum sub tăvăluc de pumni încleștați sub arme automate ne calcă din nou tălăzuirea asiatică, această biată Țară de graniță a creștinătății.

Ca un Dumnezeu ertător, totuși soarele din nou a prins să învăluie în lumină vetre arse moldovene, ca pe un pământ răscolit sub sărutul durerii.

Cine și-a simțit sufletul sub spuză de cer cenușiu, cândva în depărtări de stepă, înțelege acum total cât de strălucitor e soarele Țării noastre. Și, sburătorii, copiii soarelui, sunt cei dintâi români, cari mărturisesc adorația lor pentru lumina soarelui.

Ei sunt luptători, care apără Țara, numai sub scutul soarelui.

VOM POVESTI ODATA

E grea lupta și nu e timp de vorbă multă. Dar, odată în liniște, amintirile se vor aduna iar sub tâmple albe și vom povesti pătimirile noastre toate, de a împinge zidul de foc și de sânge cât mai departe de hotar.

Am înaintea mea numai un dosar cu 19 file, în care s'au rezumat volume întregi de istorie, trăită numai în șase luni de activitate a Corpului Aerian Român în sectorul de Sud al frontului de Răsărit. Am fost prin locurile pomenite în această dare de seamă și m'am cutremurat noaptea, când vedeam cum arde cerul în jurul meu, am fost atunci când în fața mașinei noastre lângă PEREKOP se vedea un fum negru de proectile și când coloane înșiruite pe 25 de km. de nisipuri așteptau în rând la pod peste Nipru și, încă nu am putut scruta tot adâncul clipelor trăite, așa cum îl revăd în perspectiva acestor 6 luni, șase pietre de sânge doborît de foc, înșiruite azi pe un fir de gând.

Abia după șase luni îmi dau seama, citind aceste 19 file dintr'un dosar tăinuit, că am fost printre titani în luptă cu puhoaiele pustiului.

Peste ani și ani, probabil crucile acestor eroi vor fi căutate și strânse ca odoare sfinte de tălmăcitorii trecutului românesc, așa cum îndrăgostiții minunilor antice pipăie pe scris de pietre funerare și pe poteci de izvoare sub munte carpatin, urmele lui Hercule.

Nu e timp de vorbă multă, dar nu avem nici orizontul depărtărilor timpului, pentru a descifra cu destulă emoție fiecare cuvânt aflat în asemenea documente de Istorie nouă, cum sunt aceste file grele de fapte eroice dintr'o sumară dare de seamă.

LESPEZI DE CRONICA

Citesc și recitesc filele acestea scrise la mașină, cu nesațiul avarului, care trăește bucuria agonisirei unei comori, răsfirându-și

UTUL SOARELUI

degetele printre scânteile reci de aur, după atâtea zile și nopți de pătimiri uitate.

Nume cu adâncă rezonanță istorică pentru viitorul României, le silabisesc printre rânduri cu evlavie și de câte ori întorc o filă, parcă răstorn o lespede de altar.

In cadrul operațiunilor dela 25 Septembrie 1943 până la 25 Octombrie 1943, sunt notate ca zone de acțiune ale unităților Corpului Aerian Român, aceste nume de localități: Bolschoi Tolmak, Melitopol, Zaporoje și Cuban

Grupurile române de Stukas, Asalt și Bombardament au atacat obiective pe linia de luptă: rezerve, poziții de artilerie, baze de foc, concentrări de trupe de toate armele, depozite înaintate de tot felul, aglomerări de autovehicule, coloane de transport, baze de plecare la atac, infanterie în curs de atac, infanterie în poziție de așteptare, autovehicule cu muniții, etc.

Numai așa, cu prăbușiri de foc din cer, s'a putut întârzia năvala stepei și s'a dat răgaz apărării noastre terestre să zăgăzuiască dela o zi la alta puhoaiele revărsate în huruit sălbatec de motoare.

Vânătorii aerieni, în acest răstimp, în afară de misiunile de protecție, acoperire de teren și vânătoare liberă executate, au susținut numeroase lupte aeriene, iar antiaeriana a apărat terenurile de lucru dela Genitschesch, Rykowo, Feodorowka, precum și trecerile peste Nipru la Cherson și Berislaw.

Pentru operațiunile dela 25 Octombrie 1943 la 31 Ianuarie 1944, aviația română din sectorul de Sud al frontului de Răsărit a dus greul luptei de iarnă în zonele de acțiune marcate de localitățile Perekop, Stepa Nogai, Nikopol, Krivoi-Rog, Cherson, Sud-Oceacoff, etc.

Uneori, cum a fost la Rykowo, Tschaplinka și Askania Nowa, terenurile de lucru ocupate de unitățile noastre de aviație și antiaeriană au fost depășite de inamic și totuși nu s'au pierdut nici în asemenea situații, oameni și materiale.

Cerul greu de iarnă rusească a fost aproape în tot acest răstimp nefavorabil pentru sburătorii noștri și tancurile sovietice nu s'au mai temut de trăsnetele văzduhului.

Dar, aviația noastră de asalt a înfruntat chiar și condiții grele atmosferice pentru sbor, atacând la sol vermina stepei. Inșiși vânătorii noștri aerieni, printre numeroasele lor misiuni de tot felul au executat și un atac la sol pentru a țintui locului năvala atacatorilor tereștri sovietici.

In Februarie și Martie 1944, apoi după gerul aspru și cer plin de nori au urmat înspăimântătoarele desghețuri, cu adevărate râuri de noroaie, care se agățau de roțile avioanelor ca niște labe negre furișate din adâncuri de iad. In acest pământ de stepă, deopotrivă praful și mocirla dușmănesc orice avânt spre soare.

Numai la amintirea lor și se îngrozesc și acum piloții noștri, de terenurile dela Repetica, Nikolaev și Odessa.

Soarele apărea printre nouri ca o arătare fără vlagă și nu ne putea ajuta cu nimic împotriva revărsărilor satanice de tancuri, oameni și noroaie.

NUMAI CATEVA CIFRE

Nu este locul aici să înșiruim încă alte multe greutăți întâmpinate în ultima jumătate de an de luptă de către aviația noastră, alături de eforturile mitologice ale trupelor noastre terestre. E de ajuns să spunem, că în asemenea condiții de luptă și de viață, suntem încă în afara pericolului comunist, căruia i se opune azi înverșunarea decisivă a ostașului român de a-și apăra vatra, plugul și altarul.

Contribuția de până acum a aviației noastre în această luptă titanică se definește prin aceste cifre: în 182 de zile au ieșit în misiune la inamic 6.176 de avioane, stăvilind înaintările sovietice spre granițele României. In 182 de zile numai avioanele de bombardament ale Corpului Aerian Român au aruncat peste 2900 tone de bombe și cu armele de bord s'au cucerit numeroase victorii împotriva aviației inamice, fără să mai apreciem în cifre rezultatele considerabile ale aviației noastre de asalt asupra trupelor sovietice din linia de luptă.

Pentru toate aceste succese indiscutabile sunt prețioase mărturii și adresele de mulțumire în termeni excepțional de elogioși pentru aviatorii noștri, primite de Dl. General av. Emanoil Ionescu, Comandantul Corpului Aerian Român, dela Comandanții marilor unități germane din zona operativă și anume: Grupul de Armate, Flota Aeriană, o armată din acest sector și alta din Crimeia, un Corp Aerian, diferite Corpuri și Divizii terestre.

Din aceste acte oficiale transmise aviației noastre de către Comandamentele germane, se constată eficacitatea și oportunitatea intervenției sburătorilor români în grelele lupte din ultimul timp.

Această glorie a aripilor românești și succesele de dată foarte recentă în noul sector de luptă, sunt o chezășie definitivă pentru marile nădejdi, ce le avem în aviatorii noștri, că vor spori hotăritor eforturile tuturor de a salva pământul Moldovenilor și de a apăra hotarele sfinte ale neamului nostru.

Bogata experiență de luptă a unităților Corpului Aerian Român, agonisită cu jertfe în acest războiu, este îndestulătoare pentru a întări elanul eroic al trupelor noastre terestre.

A început din nou să ne surâdă soarele.

Și, sub scutul soarelui, se avântă în luptă iarăși voinicește sburătorii noștri.

P. TIPARESCU

D. Ministru al Aerului decorând un sburător, pe front

Pe un aerodrom în Est.

Se pregătește o nouă misiune de bombardament (foto Stoian D.)

Alarmă! (Stachelscheid)

DESTINUL LOR

In furnicarul de pe aerodromul de campanie, printre sutele de pasări de fier pe care le-a intrevăzut, cândva sfântul Ioan — in viziunea Apocalipsului —; departe de larma şi de roboteala servanţilor cari le fac toaleta umblând ca nişte chirurgi prin măruntaele lor spre a le pregăti pentru misiuni noui, se deosebeşte grupul de avioane al escadrilei de recunoaştere a Corpului Aerian Român din Est.

Aparatele aduc destul de bine cu bombardierele grele, pentru a le deosebi de acestea trebuie ochiul expertului — cu care şi sunt, dealtfel, surori intru fabricaţie; deosebirile sunt insă, ca şi scopul pentru care au fost creiate, destul de sensibile. Avioanele de recunoaştere fiind obligate prin rostul lor să acopere distanţe imense, sunt dotate cu rezervoare mari, cuprinzătoare, menite să le asigure autonomia de sbor corespunzătoare. Acestea la rându-le, in scopul de a asigura aeronavei un maximum de siguranţă, sunt prevăzute cu blindaje de protecţie, de unde rezultă alura massivă care le diferenţiază de consorele lor, bombardierele grele.

Ca şi materialul propriu zis, sburătorii de pe aceste avioane, sunt mai altfel decât camarazii lor din celelalte specialităţi ale armei. Mai puţin expansivi, mai calmi, parcă mai aşezaţi, cu un nu ştiu ce aer de maturitate gravă care stă atât de bine pe chipurile oamenilor tineri, ce se degajează nesilit din toată făptura lor.

Ei sunt sihaştrii inălţimilor, eroii singurateci ai isprăvilor temerare despre care se vorbeşte atât de puţin şi ale căror fapte aproape că dispar in anonimatul marilor evenimente ale războiului aerian. Pentrucă prima condiţiune a acţiunilor lor este singurătatea, iar garanţia succesului, tăcerea; o tăcere care se prelungeşte, de cele mai multe ori, luni de zile dincolo de veleatul implinirei. Or, atunci când s'ar putea vorbi liber despre merituoasele lor fapte de arme, intâmplări proaspete vin să-şi impună dreptul la actualitate, eliminând din preocupări intenţiunea de a releva fapte deacum petrecute!.... Este adevărat că cele mai multe dintre faptele acestor eroi anonimi ai aripilor româneşti intră deadreptul in Istorie; totuşi cronica zilnică a faptelor de arme rămâne păgubită cu evocarea unor acte de sublimă dăruire pe altarul datoriei.

Obligaţi să sboare la mari inălţimi — pentrucă arma principală a „Recunoaşterei" este altitudinea, acolo unde reacţiunea anti-aeriană e mai puţin eficace şi unde vânătoarea inamică se ridică mai anevoie — sihaştrii văzduhurilor pure se deosebesc, temperamental, de ceilalţi camarazi inaripaţi: Un temperament molcom, căpătat prin practica indelungată a cutreerării spaţiilor ameţitoare.

Incepând dela 5.000 metri inălţime, fiinţa umană smulsă cu brutalitate din ambianţa naturală a existenţei sale, incepe să dea o luptă grea cu nouile condiţii ce i se impun; zburătorul trebue să-şi pună atunci masca şi tubul de oxigen şi să persevereze să trăiască astfel, ore indelungate — cinci, şase şi uneori chiar mai multe — menţinându-şi prezente facultăţile, cu mijloace artificiale, numai printr'un extraordinar efort de voinţă.

Vasele sanguine se dilată, pulsul devine aproape imperceptibil, omul se umflă ca un balon, nervii biciuiţi de formidabilul efort al voinţei sunt obosiţi de moarte; voinţa insăşi se lichefiază treptat, iar frigul năpraznic de 40—50 grade sub zero, atârnă lest de plumb de genele ochilor impăenjeniţi şi de membrele inţepenite.

In acest stadiu se indepărtează, o clipă, cu nesfârşite precauţiuni, masca de oxigen, pentru a se introduce in gură pastila cu „Dextro-Energen" dar gura este uscată şi pilula rămâne acolo ca o bucată de iască, intre limba umflată şi cerul gurii secătuit de salivă ca o stepă pustiită de arşiţă. Omul sfărâmă pastila intre dinţi şi, cu noduri, cu sughiţuri adânci inghite drogul care, trecând direct in sânge, rechiamă violent la datorie reţeaua simţurilor copleşite. Oboseala dispare ca prin farmec, nervii vibrează ca o harfă eoliană, inima işi accelerează ritmul. Numai ochii mai păstrează incă, in strălucirea haotică a pupilelor dilatate, aspectele stranii imprimate pe seină dintr'o suită de viziuni de dincolo de viaţă.

Inchişi in celula de plexiglas, ei sunt doar patru la număr: Pilotul, observatorul, radiotelegrafistul de bord şi mitraliorul. Fiecare, pe seama constituţiei sale, suportă aceste asalturi ale mediului protivnic; şi fiecare le respinge cu aceleaşi mijloace, atenţi totodată la posturile lor: Pilotul incleştat cu mâinile pe manşă, cu picioarele infipte in palonier, cu privirile aţintite pe acul compasului; observatorul cu harta desfăşurată, calculând neincetat poziţia avionului insemnând pe plan rezultatul observaţiunilor şi declanşând aparatele fotografice asupra punctelor prevăzute in ordinul de misiune; radiotelegrafistul menţinând permanent, prin mesagii scurte, legătura cu postul de radio al escadrilei, de unde comandantul ii urmăreşte infrigurat in tot timpul dramaticei lor expediţii; mitraliorul scrutând zările in căutarea inamicului eventual, pe care stă gata să-l intâmpine cu focul armelor sale de pe bord.

Sunt patru la număr, in găoacea lor străvezie, atât de fragilă, dar mai mult decât oriunde pe lume ei formează acolo un singur corp, un suflet, o simţire, un tot organic. Destinul lor comun şi trăirea lor laolaltă in cele mai dramatice condiţiuni din câte se pot imagina le-a contopit fiinţele intr'un impresionant bloc de granit.

Singuri, totdeauna singuri — ei şi cu destinul lor comun, aşa trăesc, luptă şi cad, la datoria cea mare, eroicii sihaştri ai inălţimilor, aviatorii dela „Recunoaştere", aceşti necunoscuţi de către pasionaţii temerarelor isprăvi ale zburătorilor.

Caporal t. r. DUMITRU M. ALECU
Reporter de război S. M. P.
pentru Aeronautică


Avionul românesc de recunoaştere in momentul pornirii in misiune (S.M.P.)


Pe un aerodrom românesc de recuno
(S.M.P. — P.K. — Stach

ÎN LUPTĂ

Ca de obiceiu, ordinul de misiune fixează itinerariul și echipajul. Zarul cade la întâmplare asupra echipajului adj. av. Cureraru Pavel.

Increzător ca întotdeauna, fără să aibă superstiția zilei de 13, primește zâmbitor ordinul. Iși freacă de câteva ori pleoapele îngreuiate de amorțeala somnului de după 12 și pleacă să se echipeze.

Parașuta la spate și colacul de salvare, îi sunt ajutoare prețioase pentru risipirea oricărei superstiții. La fel ca el îmbracă echipamentul de sbor, sublt. observator Oprișan Ioan și mitralior adj. maj. Ganea Iorgu.

Câteva turații de elice și motorul e pus în plin. Mecanicii se retrag spre hangare încrezători în reușita tânărului pilot Cureraru.

Cu mâna pe manșă, acoperit ermetic de parbrizul carlingei, adj. av. Cureraru pornește pe itinerar.

Misiunea este destul de grea căci bolșevicii si-au târît cu ei mult A. C. A.

Vânătoarea lor este destul de activă pe zona frontului.

Pe sol, covorul verde al ierbii primăvăratice își îndoaie sfios lujerul sub presiunea curentului elicei.

La orele 17,10, „Neață" al nostru plutește deasupra liniilor inamice.

Jos, tancurile inamice gonesc disperate spre adăpostul unei vâlcele. A. C. A.-ul inamic a început să tragă cu disperare spre înălțimile albastrului, hotărît parcă să doboare pasărea noastră metalică.

In jurul aparatului care execută un splendid dans acrobatic în văzduh, puzderia proectilelor A. C. A.-ului inamic țese o pânză neagră de fum. Tânărul nostru pilot, cu un calm desăvârșit încearcă să scape de barajul A. C. A.-ului, luând direcția spre al doilea obiectiv, podul I...

ATACĂ VÂNĂTOAREA INAMICĂ

Vântul suflă mai cu putere, creind un al doilea obstacol. Planurile avionului se înclină domoale sub presiunea curentului.

Chemate ca la comandă, cinci Air-Cobra bolșevice țintesc vijelios avionul nostru.

Unul contra cinci!

Vânătoarea inamică dușmănoasă. Lupta pare destul de serioasă. Slt. observator Oprișan ordonă pilotului: picaj. Grupați, vânătorii inamici se reped din nou cu puternice rafale de mitraliere.

Câteva proectile inamice sfredelesc carlinga și planurile.

In ampenaj, un snop de mitralieră și câteva proectile de tun, amenință viața echipajului. Pilotul încearcă să iasă de sub tirul vânătoarei.

O ATERIZARE CU PERIPEȚII

Incearcă comenzile. In zadar; un proectil de A. C. A. le rupsese pe toate.

Pericolul pare aproape. Vânătoarea atacă mai îndârjită. Câteva proectile inamice sdrobesc piciorul stâng al mitraliorului.

— „Sunt grav rănit!" — prinde să comunice adj. maj. Ganea Iorgu.

Slt. Oprișan încearcă să-l încurajeze, deși aceeași lovitură grea o primise și el la același picior.

Parbrizul carlingei complect spart.

Diagonalele planurilor atârnau în sdrențe lovite de schije. Pilotul încearcă să aterizeze. Cauciucul roții din dreapta este sdrențuit de proectile. Aterisajul va fi periculos. A.C.A.-ul inamic trage disperat.

Mult aproape de sol, pilotul descopere un câmp de aterisaj. Liniile inamicului sunt mult aproape de locul echipajului nostru. Tirul A. C. A.-ului inamic îi urmărește până la teren.

Pilotul taie contactul și aterisează.

Razant, proectilele A. C. A.-ului spulberă nori groși țărâna solului. La o comandă întreg echipajul sare din carlingă.

Primele îngrijiri date celor doi răniți le aduc brancardierii germani aflați în apropiere. Un locotenent medic german transportă personal pe cei răniți la spital.

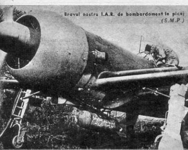
Singur, lângă aparat, adj. av. Cureraru Pavel, încearcă să se orienteze. Puțin mai departe în largul zării, trei bombardiere inamice se găsesc în luptă cu vânătoarea noastră. Un șuerat de locomotivă îi indică pezența unei gări.

Vânătoarea inamică, care însoțea bombardierele, de teama vânătorilor noștri părăsește lupta.

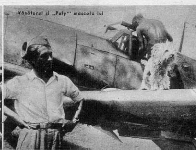
Cu mijloacele ce-i sunt puse la dispoziție de camarazii germani, pilotul român reușește să pună în stare de funcționare avionul.

In ziua următoare, — după primele îngrijiri medicale, — își ia sborul spre bază cu întreg echipajul.

Serg. T. R. PANTELIMON MIRON
Reporter de războiu SMP



Bravul nostru I.A.R. de bombardament în picaj (S.M.P.)



Vânătorul și „Pufy" mascota lui


(Stachelscheid)


alimentat (S.M.P.)


(Stachelscheid)


benzin...

ARIPI


Mascota ! (S.M.P.)


D-l General Comandant Gh. Jienescu, Ministrul aerului, de vorbă cu sburătorii unui grup de bombardament greu


Adj. ...
tors ...
tr'o mi...
(S...



O sărbătoare a unei escadrile de vânătoare !
(Stachelscheid)



(Stachelscheid)

(Stachelscheid)

(Stachelscheid)

MANEŞTI în LUPTA

957



Aşa sunt primiţi la întoarcere bravii noştri vânători!
(Stachelscheid)



...mobile al unei mari unităţi aeriene ...deauna gata de orice acţiune!
(Stachelscheid)



Intr'o uzină de aviaţie, activitatea merge într'un ritm accelerat (Stachelscheid)

FLORIAN BUDU

Era ca o fată.

Inalt și subțire ca o mlădiță tânără de stejar românesc, blond ca un bulgăre de aur, tăcut și timid ca o școlăriță din clasa V-a.

Așa l-au avut printre ei, camarazii lui dragi de aripi, lisușii cerului nostru dela Grupul X Vânătoare.

Adjutantul Budu Florian.

Până mai acum câteva zile, acolo pe aerodromul grupului, Budu, domnișoara, cum îl porecliseră ceilalți, a fost printre ei, a sburdat după misiunile pe care le aveau, la un loc cu ei, și-a cântat tinerețele odată cu cântecele de dragoste ale tuturor.

Și pe cât de timid, de tăcut era Budu printre ceilalți svăpăiați camarazi, pe atât de voinic și novac se ridica atunci când la bordul aparatului său simțea manșa furnicându-i palmele de dudue. In carlinga săgeții lui, tânărul simțea cum se înalță din timiditate, cum crește, cum se transformă în răzbunător.

Un răzbunător al cerului era Budu.

Acolo, departe, în fundurile necuprinse ale stepelor ruse, largi și melancolice, adjutantul Budu Florian doborîse în lupte, aripă la aripă, opt avioane cu stea roșie, bolșevice.

Cobora după fiecare din ele în mijlocul celor care îl așteptau cu inima strânsă, încins de focul luptei, rumen în obraji, fericit pentru fiecare, cum un logodnic în ziua cea mare.

Faptele de arme ale „timidului", i-au adus pe deplin apoi recunoștința Patriei celei pe care o iubea ca pe o amantă.

Este decorat cu Virtutea Militară Cl. I, apoi cu Virtutea Aeronautică și Crucea de aur în gradul de Cavaler cu două barete.

Budu Florian le purta la chiotoarea tunicii lui verzui cu mândria unei comoare.

Și continua să fie îndrăgostit de manșă.

Intr'una din zilele acestei primăveri însângerate, grupul de vânătoare din care făcea parte adjutantul Budu, este chemat să apere de inamicii „liberatori" anglo-americani, granițele și frumusețile Capitalei țării.

Budu Florian, din ziua aceia nu-și mai găsește astâmpăr pe aerodrom. Stă incordat tot timpul la fel ca și ceilalți camarazi lângă I. A. R.-urile gata oricând să se ridice în fața atacatorilor aerieni, se simte mai încordat ca oricând lângă aparatul care dudue încălzit în motoare și așteaptă, așteaptă.

Apoi a dat ochi de vultur și cu acești noui sosiți. Și-a încrucișat drumurile cu ei și doboară.

Intâiul „liberator", apoi al doilea, se prăbușesc izbite în plin de Adjutantul Budu, dela mii de metri.

I. A. R.-eul „domnișoarei" decolează de fiecare dată mai fericit.

Iată că vine însă și ultima luptă. In ziua aceea Budu Florian se scoală mai de dimineață ca oricând. Ceva în el i-a șoptit din puterea cea neagră a nopții vestea care în suflet i s'a limpezit ca o apă lină.

Și Budu își face din crucea dimineții, rugăciunea și așteaptă. I se năzare prin fața ochilor toată tinerețea lui aprigă, își vede vitejiile și se simte fericit. Il inundă fericirea aceasta. Il înalță.

Când a primit ordinul de decolare parcă se și vedea plecat, dus, dus. A lăsat privirea leneșă să mângâe tot ce era împrejur: câmpul înflorit ca pentru nuntă, băeții veseli plini de viață, avioanele strălucinde în soare alb, alb...

Cu albul acesta sărbătoresc se ridicase sus, dincolo de nori, în calea „liberatoarelor" și angajase luptă aprigă. Lupta lui cea mare.

De atunci Budu Florian, fetița grupului, nu s'a mai întors însă de sus.

A rămas acolo cu azurul pe care l-a îndrăgit atât, a rămas acolo cu visurile lui, cu îngerii lui.

Și tare fericit se simte Budu lângă cerul lui.

Il invidiază un singur om în nopțile lui singure de chef spiritual: Locotenentul Posteucă Gheorghe!

— Bine mă Budule, se face una ca asta mă?... Intinde colea paharul și ciocnește Budule, dar ciocnește fără cacialma, cu degetul ridicat, până la fund. Așa mă fetița noastră, așa!... Să trăești Budule!...

Locotenentul Posteucă Gheorghe zis Mott a dat paharul peste cap și Adjutantul Budu a făcut la fel...

ADRIAN MOGÂLDEA

O misiune de Paști

Ziua a treia de Paște...

Pe aerodromul de campanie, din marginea micului orășel moldovenesc, uriașele păsări albe de metal strălucesc în razele soarelui primăvăratec.

Câțiva ostași în salopete albastre, se învârtesc grijulii pe lângă ele; le „gătesc", ca în orice clipă să poată pleca în misiune. Ceva mai la o parte, în fața pavilionului, echipagiile așteaptă, cu ochii îndreptați către cer, către azurul care le-a devenit regatul visat în anii fermecați ai copilăriei, către norii ce gonesc împinși de vânt departe către Sud...

Suntem la o escadrilă de recunoaștere îndepărtată.

Cuvintele „escadrilă de recunoaștere" nu conțin, recunoaștem, nimic bătăios în ele. Recunoașterea este, dacă ar fi să o silim să intre în marginile strâmte ale unei definiții, o armă tipică de comandament, ochiul de care se servește comandantul pentru a arunca o privire asupra frontului inamic. Cea mai modestă din aviație, ea este cenușereasa care robotește toată ziua pe nesfârșitul albastru, pentru ca în cele din urmă bombardamentul sau vânătoarea să culeagă gloria, împrăștiind adunările vrăjmașe sau doborând avioanele inamice ce îndrăsnesc a ne încălca.

Arma ei este aparatul fotografic, o armă tăcută, pașnică, dar cu atât mai teribilă. Intr'o fracțiune de secundă avionul a trecut pe lângă o concentrare de trupe, sau pe lângă un obiectiv important și s'a pierdut în nori. A fost deajuns. Placa a inregistrat și, peste o oră, două sau trei, camarazii dela bombardament aduc cu avioanele lor masive trăsnetele ce vor nimici totul.

De escadrila de recunoaștere nu va mai vorbi nimeni. Poate doar o foaie de hârtie, un raport oficial cu număr și stampilă va conține, în câteva rânduri reci sbuciumul de ore al celor ce s'au avântat să înfrunte singuri văzduhul de dincolo de linii...

...Și, totuși, la o recunoaștere se călește adevăratul suflet de sburător, numai aci se formează ceea ce se chiamă cu un cuvânt prea des întrebuințat, fără a i se cunoaște inalta sa semnificație, **un echipaj.**

PATRU OSTAȘI, — UN SINGUR SUFLET

N'am știut niciodată când a sosit, în dimineața aceea de Paște, ordinul de misiune. Echipajul de alarmă se îndreptă spre avion, înconjurat de tot personalul escadrilei. In drum, căștile fură prinse, chingile parașutelor se strânseră mai bine pe trupuri, tuburile aparatelor de oxigen verificate. Comandantul le arătă pe hartă drumul de parcurs, camarazii le urară drum bun și... unul câte unul, sburătorii dispărură în pântecele avionului. In ultima clipă un ostaș aduse o hârtie pe care erau înșirate câteva cifre: buletinul meteorologic sau, simplu, „meteorul".

Bâzâitul motoarelor sparse deodată liniștea câmpurilor aburite sub razele soarelui. Incet, cu salturi mici, pasărea de metal își luă drumul către start.

Două — trei minute trecură și avionul cu motoarele în plin trecu furtună pe lângă noi. Se ridică, ocoli aerodromul înălțându-se din ce în ce și se îndreptă apoi către Nord. Il urmărirăm cu ochii până ce arăta ca un mic punct întunecat pierdut în infinitul de lumină. In trupul lui avionul ducea, nu patru ființe, nu patru os-



Mascota pilotului
(foto Pomuț)


Alimentarea! (foto Cârâc)

tași, ci un singur suflet, o speranță și mai ales o singură viziune: aceea a Patriei.

O tăcere grea, de despărțire, se așternu peste un timp pe aerodrom, apoi, cu încetul, activitatea își reluă cursul. Ochii tuturor se rupseră de pe fâșia de cer albastru și se plecară deasupra lucrului zilnic.

Observatorii, piloții, radiotelegrafiștii, mitraliorii, își reluară locurile. Unii citeau, alții tăifăsuiau pe îndelete, sau pur și simplu visau, probabil la Paștele celor de acasă... Dintr'un colț, un adjutant cu părul sburlit, aproape un copil, arunca la răstimpuri câte o întrebare:

— Cine știe un cuvânt de cinci litere și care să însemne...?

Timpul se scurgea încet. La orice sbârnâit de avion, toți ciuleau urechea, ascultau o clipă atenți, apoi își vedeau de treabă mai departe. O oră, două, trei, trecură aproape pe nesimțite. Cam pe la ora prânzului în sala cea mare a escadrilei nu mai rămăsese nimeni. Toate echipagiile erau afară, pe aerodrom, cu ochii ațintiți pe cer, departe către Nord. Nu vorbea nimeni, — dar pe fața tuturor se citea aceeași întrebare: când se întorc?...

Minutele se scurgeau acum încet, ca picurii de ploaie într'o zi de toamnă târzie. Deodată, un sbârnâit de motoare venind din înălțimi se strecură ușor, ca o boare de nădejde pe aerodrom. Ei sunt!

Intr'o clipă cerul fu cercetat și îi zărirăm, un punct negru ce cobora în spirale largi, ca un vultur ce se rotește căutându-și prada. Câteva minute încă și avionul ateriză cuminte îndreptându-se spre locul de unde pornise.

Misiunea era terminată.

Servanții deschiseră trapa și mitraliorul scăpă din strânsoarea de fier a celulei, — apoi, unul câte unul, îmbrăcați în hainele de piele, coborîră și ceilalți. O gură de aer proaspăt, o țigare și năvala camarazilor fu aproape să-i răstoarne.

— Ce timp ați avut? — La ce înălțimi ați sburat? — Vânătoare, A. C. A., ceva în sector? — Ivan ce face? — Fotografii ați adus?

Până ce unul să răspundă la o întrebare, alte câteva se puneau, dar răspuns nu aștepta nimeni. Din moment ce avionul se întorsese, toate aveau să fie aflate la timpul lor.

Și în timp ce mecanicii căutau pe trupul păsării albe mușcăturile oțelului dușman, echipajul porni încet către pavilion. Din frânturi, din cuvintele ieșite cu greu din gura celor întorși, misiunea se refăcea încet, încet, pentru ascultători: vânători, ruși, plafon mic, A.C.A. puternic, nori înalți, spărturi pe obiectiv, fotografii...

In fața hărții totul prindea contur, chiar și pentru cei ce n'ar fi știut ce-i sborul.

Din trupul avionului, două cutii cu plăci fotografice trecură la laboratorul fotografic, pentru a arăta în imagini reușita misiunii.

In timp ce servanții ajutau celor patru să-și scoată echipamentul, comandantul escadrilei raporta Comandamentului:

— Misiunea a reușit! Raportul și fotografiile urmează!

Peste două ore, o escadrilă de bombardiere vecină pleca în sbor la inamic.

EUGEN RADIAN
Reporter de război S. M. P.


Intoarcerea din misiune (foto Pomuț)

INFORMAȚIUNI

Din cauze independente de voința noastră, revista „ARIPI ROMANEȘTI" apare în condițiuni grafice și redacționale sub cele obișnuite. Rugăm pe toți abonații revistei — instituții și particulari — să ne semnaleze orice neprimire la timp a revistei, pentru a lua, în limita posibilităților impuse de împrejurări — măsuri de îndreptare.



Tânărul aeromodelist român lucrează cu încordare la „celula" aeromodelului său, care îi va aduce un neîndoios succes la viitoarele concursuri de aeromodele.
(Foto: Stachelscheid)



Vie activitate într'un atelier de aeromodele
(Foto: Stachelscheid)

O ARMĂ A AVIAȚIEI

SBORUL FĂRĂ MOTOR

Concepția modernă a bătăliilor, concepție care-și descoperă începuturile în campania din 1913, care a fost pentru războiul mondial trecut aceiași uvertură de încercare a armamentului care, de data aceasta a trebuit să fie susținută în Spania — își bazează eficacitatea în largă măsură pe aviație.

CE ESTE PLANORISMUL

Nu vom vorbi în rândurile care urmează despre aviația de luptă propriu zisă—despre aviația de recunoaștera, vânătoare ori bombardament — ci de o ramură mai tânără, dar nu mai puțin importantă. Despre planorism.

Ce este un planor știe toată lumea. Un aparat care folosind curenții de aer doar, reușește nu numai să se mențină, să planeze în aer, ci să efectueze și sboruri precise și de lungă durată.

Planorul este folosit în instrucția preaviatică, deoarece folosește foarte mult pentru învățarea regulelor de sbor și'n acelaș timp oțelește, călește pe tânărul care — singur — își acționează aparatul.

El este un mijloc minunat de acomodare pentru tineret în aviație, dar și de selecție.

Tânărul care a reușit să treacă probele cerute pentru a deveni titularul unui brevet de pilot de planorism este un element pregătit pentru sborul cu motor, până la care nu mai are de făcut decât un pas.

PLANOARELE GRELE

La exercițiile acestea ca și la școlile tinerești se folosește, în genere, planorul ușor — planor care poartă o încărcătură de cele mai multe ori redusă la persoana pilotului.

Există însă și planoare grele.

Adevărați uriași ai sborului fără motor în interiorul cărora încap mii și mii de kilograme.

Intr'adevăr într'un astfel de „mamut" al văzduhului" încap o mulțime de luptători cu armament cu tot—armament care include pe lângă acela individual și un tun de calibru mic, nu simt că sunt duși dintr'o parte într'alta datorită sborului lin al aparatului. De asemenea se pot transporta în mari cantități carburanți ori muniții și armament — ba chiar și tancuri de luptă de o măsură mai mică.

El mai are meritul—în comparație cu parașuta—de-a fi folosit la loc fix. Adică de a debarca prețioasa-i încărcătură de oameni și material la punctul ordonat.

ATERIZARE LA PUNCT

Planorul rezolvă această problemă prin aterizarea la punct fix Aterizare care-i îngădue în acelaș timp să îngrămădescă într'un punct nevralgic forțe însemnate, fiindcă știut este că parașutiștii sunt răsfirați de curenții de aer și ating pământul în puncte, ori mai puțin, ori mai depărtate între ele—pe când planoriștii aterizează cu toții la un loc.

Datorită faptului că planoarele sunt ieftine — bineînțeles în raport cu materialul de sbor cu motor – ele fac să fie folosite mult, pentrucă dacă la aterizare, din cauza terenului impropriu pentru astfel de acțiuni și pe care avionul niciodată n'ar putea să se aștearnă, se sfarmă, paguba este prea puțin importantă pentru economia războiului.

Z. F.

TINERETUL

Sborul, acest vis obiectivat în zilele noastre prin mașinile și baloanele care împânzesc cerul— a preocupat întotdeauna pe om.

Reminiscențele acestor preocupări au fost păstrate de istorie și basm în ciuda vremurilor. Bunăoară, la bazorelieful păstrat în Egipt și care înfățișează pe un om dându-și drumul dela o înălțime de sbor planat se poate adăoga legenda lui Hanuman care invocând ajutorul divinității a reușit în India, să sboare pe un munte, după cum Icar și-a topit ceara aripilor făcute de Daedal, tatăl lui, în arșița soarelui, în vreme ce plana deasupra albastrului mediteran.

Posibilitatea de a sbura este încă o cucerire și o mândrie a vremurilor noastre. Și mândria este cu atât mai mare, cu cât cel care a reușit primul în toată lumea să se desprindă de pe pământ, să sboare, a fost Traian Vuia care — în 1903 — prezenta un raport în care preciza că a inventat un aeroplan care va sbura de pe pământ. Cu alte cuvinte nu va fi nevoie să i se dea drumul dela înălțime, cum făceau în timpul acela bunăoară frații Wright, sburători emeriți.

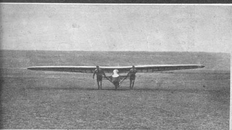
Este o înfăptuire românească — înfăptuire care ne dă dreptul să ne mândrim întotdeauna, când cercetăm istoricul aviației — la care se adaogă experiențele înfăptuite imediat după aceea de Aurel Vlaicu, acest șoim al Carpaților pe care — și prin sângele jertfei lui — i-a sortit să fie țară românească și nu blestemat hotar.

Pe lângă arma aviației — armă pe cât de recent constituită pe atât de glorioasă — sborul a preocupat și pe particulari. Numele unor Bibescu Valentin, Mircea Cantacuzino și atâtor alți entuziaști susținători și făuritori de școale și asociații sunt o dovadă în acest sens.

Astfel au luat naștere asociații aviatice și școli cari au înscris în statele lor fapte de mare merit și care au creiat cadre însemnate de sburători.

S'a dovedit însă — aceasta o cerea imperios de altfel și apărarea națională — că este mai bine să se treacă inițiativa particulară în mâna Statului.

Nu înseamnă aceasta — Doamne ferește! că se înăbușesc avânturile, că se îngrădesc inițiativele. Din contră, prin patronajul pe care-l pune Statul la dispoziția inițiativei particu-



Elevii unei școli de sbor fără motor pregătesc „Salamandra"

AVIATIC ROMÂN

lare — prin crearea Tineretului Aviatic Român, Instituție creată anume pentru îndemânarea și educarea preaviatică a fiilor țării, care vor fi în fiecare zi în număr tot mai mare consacrându-se sborului și ocupațiilor ce țin de sbor — toate aceste Asociații și Școli au un sprijin hotărît. Un sprijin care are marele merit de-a fi permanent. Intr'adevăr, pe lângă faptul că toate inițiativele particulare se strâng sub același comandament, reușindu-se astfel a se intensifica munca pe care fiecare Asociație în parte o depune pentru un cât mai bun viitor al Aviației, Tineretul Aviatic Român — T. A. R. — reprezintă ideia permanenții, ideia stabilității. Știut este că marile entuziasme ard ca o flacără și că este nevoie de o forță care să se păstreze la același potențial tot timpul și să nu se lase influențată de inerentele întâmplări externe ale acelui lucru.

Această forță, acest comandament pentru educația noastră preaviatică, educație de proporții naționale — este Tineretul Aviatic Român.

De altfel sborul cu motor capătă o mai mare amploare prin instalațiile și modul de cazare ce sunt asigurate prin excelenta colaborare dintre T. A. R. și asociațiile aviatice, iar sborul făr motor se va bucura — începuturile au fost văzute în vara aceasta — de-o extindere ne mai avută până acum.

Dar meritul cel mai mare al Tineretului Aviatic Român este acela că prin acest comandament toți fiii țării—dela acela care deabia buchisește abecedarul și până la tânărul care foarte curând va obține o diplomă universitară — pot lua contact îndeaproape cu aviația.

Pot lua parte activă la desvoltarea aviației și mai cu seamă, la creiarea spiritului aviatic — spirit de mândrie și putere,—pârghii pe care se bazează independența și strălucirea unui neam.

In acest scop Comandamentul Ministerului Aerului, prin d. Subsecretar de Stat Gh. Jienescu, a propus și a reușit — datorită faptului de-a fi întâlnit o largă înțelegere din partea d-lui Ministru al Culturii Naționale ca să se introducă în programa școlară și aviația. Deocamdată nu s'a creiat o catedră specială — aceasta însă va fi realizată foarte curând după formarea cadrelor necesare—dar s'a reușit prin alcătuirea programei analitice, dar mai cu seamă prin pregătirea unor serii de profesori să se introducă în preocupările școlărești ideia aviatică.

Elevii—după vârstă — vor fi rând pe rând aeromodeliști, planoriști și apoi piloți ai sborului cu motor.

Mânuțele copilașului care vor potrivi astăzi aripioarele aeromodelului său pe care se muncește să-l făurească pe cât se poate mai bun vor ține mâine strâns mașina avionului ce va porni să poarte peste pământ și ape faima aripilor românești.

O întreagă armată—atât în timp de pace, necesitată de legăturile culturale și comerciale, cât și'n vreme de războiu— se strânge sub faldurile drapelului aviației. Armata tineretului aviatic român.

Armată care se arată a fi vrednică de marile eroisme săvârșite pe cerul frontului—ținând seama de înfăptuirile de până acum.

Gheorghe I. Gheorghe

ARIPI ROMANEȘTI

Director: Comandor aviator
AL. DEMETRESCU

* ORGANUL OFICIAL DE PROPAGANDĂ AL SUBSECRETARIATULUI DE STAT AL AERULUI

* CEA MAI BUNĂ, CEA MAI IEFTINĂ ȘI CEA MAI CITITĂ REVISTĂ ILUSTRATĂ.
MONTAJUL ȘI TIPARUL LA FOTO-ROTOGRAVURĂ (TIEFDRUCK)

* PUBLICĂ TOATE EVENIMENTELE LEGATE DE PROGRESUL SBORULUI OMENESC

* PAGINI SPECIALE INCHINATE AERONAUTICEI NOASTRE DE RĂZBOI

* PAGINI REZERVATE AVIAȚIEI TINERETULUI

* PAGINI DE ARTĂ, LITERATURĂ ȘI TEATRU

Prim redactor:
LADMISS ANDREESCU

Redactor artistic:
GION

* REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA BUCUREȘTI, Str. SĂRINDAR Nr. 9, ET. I. TELEFON: 3.45.28. CONT CEC: 1334 BUCUREȘTI. REGISTRUL COMERCIAL Nr. 1731/1942 BUCUREȘTI. REGISTRUL PUBLICAȚIILOR PERIODICE Nr. 76/943, TRIBUNALUL ILFOV

* ABONAMENTUL ANUAL: LEI 3000, DE SPRIJIN LEI 5000, ONORIFIC LEI 10.000. PENTRU SBURĂTORI, STUDENȚI, ELEVI, FUNCȚIONARI, MILITARI, MUNCITORI ȘI PLUGARI LEI 480

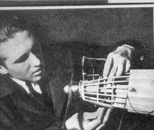
ABONAMENTELE SE ACHITĂ ANTICIPAT. LA EXPIRARE, REVISTA NU SE MAI SERVEȘTE ABONATULUI DACĂ ABONAMENTUL PE ANUL URMĂTOR NU A FOST ACHITAT IN TIMP UTIL

* PAGINILE DE PUBLICITATE DUPĂ TARIF

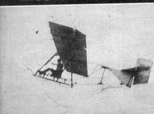
* UN EXEMPLAR LEI 20

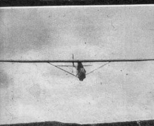
NUMERELE VECHI, UN EXEMPLAR PREȚUL DUBLU

* DIFUZAREA REVISTEI IN TOATĂ ȚARA SE FACE PRIN:
„INTERPRESS
s. a. r.
Str. GOGU CANTACUZINO Nr 38, BUCUREȘTI, TELEFON 1.15.80 CONT CEC 5671 BUCUREȘTI


Tânăr constructor de aeromodele la lucru
(Stachelscheid)


Elevii pregătesc un „Baby" pentru sbor


Planor Baby în picaj


Planor I.C.A.R. în remorcaj

AVIAȚIA

Minunata cucerire a veacului nostru

O INTÂLNIRE REVELATOARE • PE MARGINEA UNOR CONCURSURI TINEREȘTI

Un comunicat dat de Tineretul Aviatic Român — publicat zilele acestea în gazete și difuzat la radio — prin care se aduce la cunoștința publicului că în vara aceasta se vor organiza mari întreceri de aeromodeliști, a avut darul să entuziasmeze pe tinerii „constructori" români.

IN TREN CU UN AEROMODELIST

Cu unul dintr'ăștia — o! ce increzător era în șansele lui... s'a întâmplat să merg zilele acestea o bună distanță cu trenul.

Era un copilandru.

Avea doar cincisprezece ani dar ochii ageri îi trădau inteligența vie și degetele lungi erau mai toată vremea nervoase.

Era însă un fericit.

Intr'adevăr, Florin Dumitrescu, fiindcă acesta era numele tânărului aeromodelist — se simțea un om mare. Un stăpân!...

Și spiritul acesta de atotputernicie, spiritul acesta de bravare a vieții i-l dădea... avionul acela mic de lemn pe care-l avea împachetat cu mare băgare de seamă.

Venea dela un prieten din apropierea Capitalei unde se dusese doar pentru câteva zile și luase cu el jucăria aceea bună de expus într'o vitrină.

ADEVĂRATE PLANURI DE CONSTRUCTOR

Avea și planurile construcției.

Da!... planuri — făcute cu mare îngrijire cu tuș și cerneală pe vre-o două feluri pe hârtie subțire.

Dar acestea mi le-a arătat foarte puțin — doar pentru a-mi motiva că avionul lui va reuși la concurs primul.

De ce? Fiindcă astfel era construit, îmi spunea el, că nu știu bine cum aerul se dislocă iar puterea de gravitate este învinsă prin viteza inițială plus de două ori la pătrat...

Dar cine l-a mai ascultat la teorie!

Că eu n'am fost în stare la matematici să știu bine ce-i ăla pătratul unui număr!

TINERETUL ARE O MARE PASIUNE PENTRU AVIAȚIE

Ceeace, însă, am reținut a fost preocuparea acestui adolescent pentru aviație. Pentru această minunată cucerire a veacului nostru... Preocupare pe care, mi-a mărturisit tot el care era elev al unui liceu din Capitală, că o are tot tineretul de astăzi școlar.

— „Vezi, d-ta, modelele acestea nu sunt decât punctul inițial al viitoarelor construcții de avioane!

Eu, bunăoară, am să urmez Politechnica. O urmez numai pentru a aprofunda anumite chestiuni cari mă privesc pentru a reuși să pun la punct modelul meu, pentru a face din el un avion de adevărat".

Și drept să vă spun — mie, care niciodată n'am rămas extaziat în fața copilandrilor cărora prind să le mijească mustățile și care vor să revoluționeze lumea cu planurile lor mi-a plăcut tânărul ăsta.

Mi-a plăcut atât încât am acceptat cu dragă inimă să vin să-l văd pe el și pe camarazii lui la o... lansare particulară de aeromodele. La un fel de antrenament critic pe care l-au făcut ieri în vederea concursurilor anunțate de Tineretul Aviatic Român.

Și deși n'am mai fost niciodată la un astfel de concurs, de data aceasta cred că voiu fi primul pe teren...

Tineretul şi aviaţia

Aviaţia, in stagiul in care a evoluat in zilele noastre a devenit o adevărată forţă care sprijină Statul in eforturile sale de a se menţine liber şi a prospera atât in timp de pace cât şi in timp de războl.

In aviaţie tineretul, ca nicăeri in altă parte, işi găseşte mijloacele prin care să-şi valorifice potenţialul său sufletesc şi fizic, aşa că arma aviaţiei s'ar putea numi pe drept cuvânt, armata tineretului.

Dela pilotul indrăsneţ care se avântă cu avionul său in necuprinsul văzduhului, executând mişcările cerute de imprejurări, la observatorul atent, in seama căruia sunt lăsate mişcările inamicului, cu acelaş sânge rece, aceeaş perspicacitate, putere de reflex, voinţă, şi acelaş fanatism impins până la jertfa de sine. Pe lângă toate aceste insuşiri sufleteşti trebue să mai adăogăm şi pe aceea a rezistenţei fizice indispensabilă oricărui luptător, pe care deasemenea nu vom intâlni-o la individ in condiţii optime decât in tinereţe când viaţa svâcneşte in vinele sale cu mai multă putere.

Desigur, nu trebue să neglijăm şi pe cei mai in vârstă care, datorită exerciţiilor fizice şi practicei indelungate de ani de zile, au rămas aceeaşi tineri cu sufletul şi chiar cu trupul, in stare să concureze cu tineretul oricând.

Dat fiind desvoltarea aviaţiei din ultimii ani şi inţelegerea pe care şi-a găsit-o in sprijinul Statului, tineretul se indreaptă spre această armă din zi in zi tot mai numeros, indeplinindu-şi in felul acesta misiunea pe care i-a hărăzit-o istoria şi destinul său, aceea de a se pregăti cu temeiu şi a lupta pentru drepturile şi mărirea neamului românesc.

EM. B.

TAINA SBORULUI

Tineret şi Aviaţie...

Două realităţi pe care se reazimă permanenţa unui neam şi rezistenţa unui stat. Tineretul este elementul de siguranţă din viaţa statală a unui popor şi, pentru această nobilă misiune, trebuie pregătit, selecţionat; iar şcolile de aviaţie, cu viaţa lor in aer liber, cu poezia evoluţiilor aeriene, şi contactul simbolic cu cerul, constituesc excelente mijloace de pregătire fizică şi sufletească a tineretului. Acolo, tinerii işi fac şcoala caracterului, desvoltându-li-se insuşirile sufleteşti in aşa fel incât, un bun sburător va fi, in afară de un bun stăpânitor al manşei, şi un caracter ferm şi loial.

Tineretul astfel format in pedagogia completă a sborului, creşte in tradiţia premergătorilor sborului românesc şi in pilda vie a eroilor lui; cu o asemenea educaţie, tineretul nostru va stăpâni cerul şi va da societăţii elemente de nădejde.

Sborul are pregătirea lui; in fracţiunea de timp in care, de multe ori trebuie să-şi concentreze toate puterile lui fizice şi sufleteşti pentru a invinge neprevăzutul, actul de incadrare totală a pilotului capătă o valoare umană cu totul deosebită.

Un sburător, ca să poată domina forţele naturii, are nevoie nu numai de a stăpâni taina sborului, dar şi de energia aceia de suflet care să-i pecetluiască actul său de stăpânire; de aceia şcolile tineretului aviatic român sunt adevărate nuclee de energie umană şi naţională şi nicăeri mai mult ca aci, in şcolile de pregătire preaviatică nu-şi poate avea o mai temeinică intrebuinţare, tineretul românesc.

In şcolile tineretului aviatic român, nu se invaţă numai arta nobilă a sborului; se mai invaţă şi cum trebuie apărată ţara cu intreg capitalul ei spiritual, inalt cât bolta cereească.

I. B.

VIITORII CONSTRUCTORI DE AVIOANE

Te atrage tinereţea asta constructivă. Tinereţea aceasta care mâine — din jocurile de azi — va da ţării apărători căliţi, oameni hotărîţi de luptă.

Copiii aceştia sunt altfel decât cei care cu ani şi ani în urmă băteam maidanele şi ne băteam cu... construcţia smeilor!

Aceştia construiesc avioane!

Construiesc viitorul ţării!...

Fiindcă s'a dovedit mai mult ca orice altceva, prin aviaţie, prin stăpânirea aerului şi înfruntarea adversarului — o ţară este respectată, apărată.

Ori copiii aceştia sunt in aviaţie ca în elementul lor.

Sunt acasă la ei.

Spiritul aviatic care se răsfrânge în viitor printr'o vastă reţea aeriană — bună in acelaş timp pentru apărarea ţării dar imens de folositoare pentru legăturile comerciale — turistice şi culturale — spiritul acesta zis al aviaţiei nu-i stăpâneşte pe ei — ci ei, copiii ăştia, îl stăpânesc pe el.

Ei aeromodeliştii de azi, vor fi potentaţii aerului de mâine. Ei vor fi oamenii viitorului.

Iată, de ce, intâlnirea mea cu câţiva reprezentanţi ai acestor viitori stăpâni ai tainelor sublime ale văzduhurilor, mi-a umplut inima de bucurie.

Ei îmi spuneau — fără să vrea chiar — că şi în ţară la noi există şi se fortifică pe fieşce zi ce trece, un spirit aviatic.

Spiritul învingătorilor...

EUGENIU V. HARALAMBIE



Viitorul sburător al ţării se... antrenează (Stachelscheid)



Intensă activitate de atelier (Stachelscheid)



Aeromodelul este aproape gata (Stachelscheid)

16



CAMARADERIA DE ARIPI ROMÂNO-GERMANĂ: UN GENERAL AVIATOR GERMAN DECOREAZĂ PE UN SBURĂTOR ROMÂN DELA BOMBARDAMENTUL ÎN PICAJ. (S. M. P.)